

61. Azkiket gyermökségekben fenntartott
 És sokféle szerencsikben hordozott
 És velök sok dolgokban forgódott
 Őhozzájuk jó hirt, jó nevet adott.
62. Ezek csuda nagy sirást tesznek vala,
 Sem éjjel, sem nappal nem szűnnek vala;
 Azért immár jutának budozóba,
 Mert elesett fejöknek koronája.
63. Várasbeliek is mind úgy siratják
 És fejenkint nagy fennszóval jajgatják,
 Mert szegények ezt bizonyjal jól tudták,
 Hogy jó hírét immáron csak óhajtják.
64. Körül való község is mind siratja,
 Valaki közülük szavokat hallja:
 Minden ember Turi Györgyöt kiáltja,
 Kicsiny, öreg mind egyaránt óhajtja.
65. Vitéz öcsjei oda gyültek vala,
 Kiket Isten után elövelt vala;
 Vitéz bátyjokat úgy kesergik vala,
 Testét tisztességgel temették vala.
66. Kár lón vitéz most itt neked meghalnod,
 Mert Szaláság azt bizonyjal megbánod,
 Vagy az, hogy a földet te pusztán hagyod
 Vagy az, hogy az adót nekik megadod.
67. Ha ezeket nem miveled, elrontnak,
 Kegyetlenül téged mind elpusztitnak,
 Nagy sok rabot tebelőled kihordnak,
 És nagy szörtemenül mind elrabolnak.
68. Nincs az ellenségnek már kitől félni,
 Isten után nincsen kitől tartani;
 Az egy embert kell vala oltalmazni,
 Ha ott meg akarnak vala maradni.